

# ПРОТОКОЛ

№ 538

гр. Пловдив, 28.11.2023 г.

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ** в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Катя Ст. Пенчева

Членове: Веселин Г. Ганев  
Красимира Д. Ванчева

при участието на секретаря Красимира Хр. Несторова Кутрянска и прокурора Димитър Ив. Махмудиев

Сложи за разглеждане докладваното от Веселин Г. Ганев Въззивно частно наказателно дело № 20235000600527 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателката – обвиняемата С. К. Л. се явява лично в съдебното заседание и със защитниците си адв. Е. К. и адв. С. П., упълномощени от по-рано.

Не се явява другият ѝ упълномощеният защитник - адв. Д. Г..

Обвиняемата Л.: Не възразявам делото да се гледа в отсъствие на адв. Г.. Не държа на неговото присъствие в днешното съдебно заседание.

За Апелативна прокуратура – Пловдив се явява прокурор Д. М..

**ПРОКУРОРЪТ:** Да се даде ход на делото.

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

Адв. К.: Да се даде ход на делото.

**СЪДЪТ** счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, предвид на което

**О П Р Е Д Е Л И:**

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.**

**ДОКЛАДВА** се частната жалба от съдията-докладчик.

Адв. П.: Поддържам жалбата.

Адв. К.: Поддържам жалбата.

Обв. Л.: Поддържам подадената жалба.

НА СТРАНИТЕ се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи. Нямам доказателствени искания.

Адв. П.: Нямам искания за отводи. Нямам доказателствени искания.

Адв. К.: Нямам искания за отводи. Нямам доказателствени искания.

Обв. Л.: Също нямам искания за отводи и искания.

С оглед липсата на искания от страните и тъй като съдът намира делото за изяснено от фактическа страна

**О П Р Е Д Е Л И:**

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.**

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите подадената въззивна жалба без уважение и да потвърдите определението на Окръжен съд – Пловдив, с което е отказано да се измени мярката за неотклонение на обвиняемата Л. от „Задържане под стража“ в по-лека. Правилно от страна на първата инстанция е преценено, че понастоящем с последното привличане на Л. към наказателна отговорност, спрямо нея са повдигнати обвинения за пет умишлени престъпления, всичките по един или друг начин, свързани с глава Разврат от НК, включително и това по чл. 253 от НК.

С оглед направените възражения от защитата за валидността на това обвинение, повдигнато с постановление от 22.11.2023 г., искам да взема отношение, толкова ли сериозно са накърнени процесуалните ѝ права, като считам, че дори да е допуснато процесуално нарушение, то не е съществено. Практиката на съдилищата е най-различна, като такава на ВКС не можах да открия.

На първо място това е била процедура по чл. 225 НПК за изменение на обвинението, а не по чл. 219 от НПК, който касае първоначалното привличане на обвиняемата. При процедурата по чл. 219 от НПК Законът е дал тридневен срок за призоваване, единствено с цел да може бъдещият обвиняем да организира защитата си. Той не знае за какво точно престъпление ще бъде привлечен и въз основа на какви доказателства, за да се подготви предварително. В настоящия случай на 22 ноември обвиняемата Л. се е явила не с един, а с двама упълномощени защитници. Видно от това, което е протоколирано, те са се запознали с постановлението и е извършен редовен разпит на обвиняемата, при който тя се е възползвала от правото си да не дава обяснения. Ако желае да даде обяснения по новите обвинения, винаги може да го направи, както вече го е правила, като по нейно искане е била разпитана лично от наблюдаващия прокурор.

Оттам нататък правилно е преценил Пловдивският окръжен съд, че се касае за валидно обвинение и е отказал изменение на мярката за неотклонение. Касае се за тежки умишлени престъпления, с добра

доказателствена обезпеченост, като според мен най-вече тежат тези за склоняване не непълнолетно момиче и друго момиче на 20 години към проституция.

Обвинението по чл. 155 ал. 3 от НК, свързано с предоставяне на помещения за развратни цели, дори и както твърди защитата да е несъставомерно по тази алинея, поради липсата на користна цел, без да съм сигурен дали напълно е така, остава ал. 2, която също е умишлено престъпление.

С оглед на всичко това, правилно е преценил съдът, че не са налице предпоставки, които да налагат изменението на мярката за неотклонение на обвиняемата Л. в по-лека, тъй като обоснованото предположение и опасността от извършване на друго престъпление продължава да съществува и доводите от личен характер за семейното положение не могат да надделеят над обществения интерес.

Моля да се произнесете в този смисъл.

Адв. К.: Уважаеми апелативни съдии, поддържаме жалбата си. Вече ми идва да пледирам не за законност и за справедливост, а за милост! До там са стигнали нещата по това дело. Даже се срамувам някой път, че влизам в съдебната зала.

По първия довод, че нямало нарушение при повдигане на новите обвинения, погледнете разпоредбата на чл. 219 ал. 8, препращаща и отнасяща се дори при коригиране на обвинението, а да не говорим за нарушенията на чл. 93 и чл. 97 от НПК. Известни са ви няма, защо да ги преповтарям. Нито сроковете, нито призоваването на единия защитник, нито възможността да се свърже с другия защитник – какво говори това? - говори за безобразие. Задържането на делото след подаване на искането ни за мярката за неотклонение, за да бъдат извършени тези действия. Ами това е абсолютно нарушение по чл. 65. Именно заради осъжданията ни в Страсбург беше изменена разпоредбата на чл. 65 за своевременното внасяне на делото за разглеждане на мярката и ако това не е направено, казва практиката на Европейския съд, че веднага лицето трябва, незабавно да бъде освободено. Това е по този въпрос.

На следващо място, искам да се спра на така нар. обоснованост на предположението, че е извършила тези престъпления. Вие сте чели защитата пред всички инстанции искане за обоснованост на предположението нямаше и това беше едно от основанията веднага да нисе вземе мярка, съгласно ТР № 1, защото е налице реформацио ин пеус, но то не съществува. Хората нямат понятие от него.

Оттук нататък моля да имате предвид по отношение обвинението по чл. 155 ал. 3 НК, още от първия миг какво съм застъпвала в пледоарията си при първото вземане на мярката за неотклонение, без да се докосна до искането, защото то още не ни е връчено - нито на мен, нито на обвиняемата по делото.

И че не може да има този състав на престъпление. В този смисъл беше и произнасянето на един от вашите състави.

На следващо място, къде е предметът на престъплението след 6 месеца? Тази жена стои задържана - да се посочи какъв е предмета на престъплението. След като е от наем, не може да има корисната цел. Всички \*\*\*- тя отговаря за 4 \*\*\*, не повече, ви казват: „Ние плащахме наем за тези жилища“. Ами новите обвинения, на които се позовава прокуратурата – по чл. 321 ал. 6 – то се поглъща от чл. 155. То се поглъща. Може ли да има чл. 321 ал. 6, като имаш по чл. 155, било ал.1 или ал. 2? Дори прокуратурата се съгласява. И къде е съучастническата дейност? Вижте постановлението за привличане, където са разделени кой какъв наем е получавал, от кои имоти. Да не говоря за предмета на престъплението по т. нар. пране на пари - къде е уточнено? Сега се уточни с новото обвинение, че закупила мерцедес - две вноски първоначални. По предварителен договор има една вноска тя, една вноска сина й и една кола мерцедес. Тук тежестта на обвинението се прехвърли върху нас. Ние представихме доходите, които получава от прехвърления имот от родителите си за 78 000 лева, два заема по 20 000 лв. и сина й 60 700 лв. Това не покрива ли прането на пари? Ние представихме доказателства – майка й е прехвърлила, приватизират по общинската собственост една огромна сграда и представихме доказателства, че тя разделя след смъртта на едната й дъщеря този имот на три - по 78 000 лева представихме в момента получени доходи от наеми, и то по банков път, включително първия ваш състав, който гледа делото, каза, че то е само работно и няма едно годно доказателство. Особено сега с това конкретизиране няма такова доказателство. Да посочат предмета на престъплението, след като е от проституция. И първият ваш състав каза, че 36 000 лв., които са от докладна записка, дори и тях да приемете, че са получени, но те са от наеми, и до ден днешен прокуратурата не е установила колко са парите, които е получила от наеми на тези имоти. Къде приспадна разходите – заплащането на наем на тези имоти - за ток, за отопление и т.н.? Всичко това води до негодност на тези обвинения. Съгласявам се, че ще има обвинения по ал. 2 на чл. 155 и първото обвинение, за което се предвижда наказание до 3 години, макар че още не е приложен протокол за разпита на тази непълнолетна. Не сме го видели. Повдигна се във въздуха това обвинение. А по ал. 6 да не говорим – няма го протокола за непълнолетни. Повдигна се едно голословно обвинение, няма го тоя протокол. Всичко това какво говори?

Ето защо ви моля, че в момента спрямо тази жена мярката за неотклонение е единствено средство за изпълнение на присъдата - нищо друго. Моля да съобразите всичко, което съм говорила за тежкото и обременено семейно положение. Къде е опасността да се укрие? Нали единият от съставите на съда, защото можела да комуникира по телефоните. Вече има поставени \*\*\* от юни месец - значи и това не е налице. Моля ви за милост! Няма нужда тази жена повече да стои в ареста. Да иде да си гледа детето, болните родители, които очакват нейната помощ. Два месеца остават

до максималния срок. Какво ще се направи? Освен за справедливост и законност, ви моля и за милост!

Адв. П.: Уважаеми апелативни съдии, ще се опитам да не бъда емоционална. Ще си позволя да твърдя пред настоящия състав, че определението на първостепенния съд - Окръжен съд - Пловдив е необосновано, неправилно, незаконосъобразно, поради две основни обстоятелства:

На първо място, съдът прие, че няма нови обстоятелства по делото. На второ прие, че опасността от извършване на престъпление за другите предпоставки, дори ще ги коментираме, по смисъла на чл. 63 НПК, опасността да извърши престъпление нашата подзащитна все още не само е налична, но е в такъв интензитет, какъвто е намерил съдът в производството по чл. 64 НПК.

Запознали сте се с материалите по делото, виждате това са 8 тома, разпити на над 50 свидетели, може би и малко повече; разпити на над 30 „\*\*\*\*“ -\*\*\*, повечето от тях нито живеят в П., нито живеят постоянно в Б.. Нещо повече, голяма част от тях са разпитани и пред съдия. Няма как, ако бъде с друга, по-лека мярка за неотклонение, С. Л. да въздейства върху показанията на тези лица и върху който и да било участник до момента, депозирал и маркирал своето участие по съответната процесуална форма по делото.

Опасност да извърши престъпление нито с това дело, нито с тези обвинения, нито извън тях, не съществува и това за мен е безспорно. Това е и основното, на което искам да наблегна.

Както правилно се надявам сте отбелязали, след 6 месеца предварителен арест не може да се дава и да продължава да се дава превес на обществения интерес. Ноторно известно е, че такъв се дава при първоначалното вземане на мярката за неотклонение „Задържане под стража“, с оглед да се осигури възможност на органите на прокуратурата и на разследването да работят спокойно, да обезпечат доказателствата и невмешателство в тяхната работа. Към настоящия момент нито вмешателство е възможно, нито пък спокойствието на обвинението ще бъде поставено под угроза от една различна мярка за неотклонение по отношение на подзащитната ни.

Намирам, не мога да приема, че към момента е нарушен принципът за пропорционалност между обществения и личния интерес, конкретно свободата на нашата подзащитна, спрямо която считам, че каквато и да е друга, по-лека мярка за неотклонение, би довела до изпълнение целите на същата.

Нарушен е и принципът на равнопоставеност на страните в наказателния процес, в наказателното производство. Виждате, че нейният съучастник, за който има много повече доказателства, много повече обвинения, е извън ареста, вече повече от три месеца. Няма каквито и да било

данни, че от излизането му досега е попречено по някакъв начин на прокуратурата или на полицията да работят. Напротив, виждате, работи се интензивно. Разпитват се свидетели и от разследващия полицай, и от наблюдаващия прокурор лично. Ето защо аз считам, че С. е поставена в неравнопоставено положение, което заслужава и моля да бъде коригирано.

По обвиненията се спря адв. К.. Лично аз считам, че обвинението по чл. 253 НК и към настоящия момент, въпреки незаконосъобразното привличане - последното, е съвсем неконкретизирано, защото посочването на някакви сделки, случили се с една от страните - С. Л., не означава, че е установен причинно-следствен процес, че тези сделки са били възможни и са осъществени точно с доход от някакви предикатни престъпления, които са под въпрос. С оглед на всичко това ви моля да приемете, че извършените процесуално-следствени действия последно със С. Л. са извършени точно и единствено и само, с цел въздействие върху вас - съдът, като решаващ орган в настоящото производство. Да не се спирам на дати, нарушени процедури. Присъединявам се към казаното от адвокат К..

С оглед на това, ви моля да уважите нашата жалба и да постановите спрямо нея да се вземе друга, по-лека мярка за неотклонение. Дори и „Подписка“ смятам, че ще изиграе своите цели. Но ако пък прецените, че мярката за неотклонение следва да е парична „Гаранция“, то ви моля да се съобразите с установеното по делото имуществено състояние на обвиняемата, това е.

Обвиняемата С. К. Л. за лична защита: Поддържам казаното от защитниците ми.

Съдът

**О П Р Е Д Е Л И:**

**ДАДЕ СЕ ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМАТА:**

Обвиняемата С. К. Л.: Моля да ми се наложи по-лека мярка.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след тайно съвещание, прие за установено следното:

Производството по чл.65, ал.8 от НПК.

Въззивната инстанция намира за основателно искането на обвиняемата С. К. Л. за изменение на мярката ѝ за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека за основателно.

На първо място, при прочита на първоинстанционното определение прави впечатление, че на практика съдът е възприел като правилни доводите на защитниците на обвиняемата Л., както относно обоснователността на обвинението, за които е посочил, че разследващите органи трябва да положат нужни и адекватни усилия да надградят тяхната предполагаемост, а относно

съпричастността и в извършване на деянията, предмет на обвинението, така и за нарушено право на защита във връзка с привличането ѝ по последните обвинения от 22.11.2023г.

Всъщност съдът е отказал да измени мярката за неотклонение на обвиняемата Л. с единствен мотив, че общественият интерес изисква да продължи спрямо нея да се прилага мярката „Задържане под стража“, а реалната опасност от извършване на престъпление е аргументирал единствено със „сериозната престъпна дейност“, касаеща повдигнатото обвинение. В тази насока настоящата инстанция намира, а такава е и многобройната практика на ЕСПЧ, че в производството по чл. 65 от НПК общественият интерес не може да превалява, с оглед на данните за личността на обвиняемото лице и на събраните до момента доказателства в негова подкрепа, за разлика от производството по чл. 64 от НПК.

Ето защо, настоящата инстанция като приема, че събраните до момента доказателствени материали обосновават подозрението по чл.63, ал.1 от НПК за съпричастността на обвиняемата Л., а при извършване на престъпните деяния намира, че изискуемата се от закона реална опасност към настоящия процесуален момент не е с такъв интензитет и обоснованост, че да налага спрямо обвиняемата да се прилага най-тежката мярка за неотклонение. В това отношение въззивният съд отчита чистото съдебно минало на обвиняемата Л., липсата на други криминални и противообществени прояви, фактът, че е майка на непълнолетно дете, както и полага грижи за родствениците си, които обстоятелства наред и с това, че задържането на Л. продължава вече шест месеца, т.е. на границата на разумния, а и законоустановеният срок, дават основание да прецени, че целите по чл.57 от НПК могат да бъдат постигнати и с по-лека мярка за неотклонение, а именно с „Парична гаранция“ в размер на 5000 лева, който е съобразен и с данните по делото за имущественото положение на обвиняемата.

С тази мярка въззивният съд намира, че адекватно към настоящия момент от разследването по досъдебното производство, с оглед и на обстоятелствата по чл.56, ал.3 от НПК могат да се постигнат визираните в чл.57 от НПК цели на мерките за процесуална принуда.

На основание чл.65, ал.10 от НПК обвиняемата С. Л. следва да бъде освободена от Следствения арест след внасяне размера на гаранцията.

Предвид гореизложеното, Пловдивският апелативен съд

## **ОПРЕДЕЛИ:**

**ОТМЕНЯ** протоколно определение № 1856 от 23.11.2023г., постановено по ч.н.д № 2405 по описа за 2023 година на Окръжен съд – Пловдив, като **ИЗМЕНЯ** взетата спрямо обвиняемата С. К. Л., ЕГН \*\*\*\*\* мярка за неотклонение от „Задържане под стража“ в „Парична гаранция“ в размер на 5 000 (пет хиляди) лева.

На основание чл.65, ал.10 от НПК обвиняемата С. Л. следва да бъде освободена от Следствения арест след внасяне размера на гаранцията.

Определението е окончателно.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10:35 часа.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_

**Секретар:** \_\_\_\_\_